

ஸத் ஸம்ப்ரதாயம்

प्रपदजितकूर्ममूर्मिल करुणं भर्मरुचिनिर्मथनदेहम् ।

श्रितवर्म मर्म शंभो: किञ्चन नर्म मम शर्म निर्मातु ॥

ப்ரபத³ஜிதகூர்மமூர்மில கருணம்' ப⁴ர்மருசிநிர்மத²னதே³ஹம் |

ஸ்ரீதவரம் மர்ம
ஸம்போ⁴: கிஞ்சன
நர்ம மம ஸர்ம
நிர்மாது ||

ஆமை முதுகை
வெல்கிற
புறங்காலுள்ளது.
அலைமோதுகிற
கருணையுள்ளது,
தங்க ஒளியைக்
குலைக்கிற
மேனிவண்ணம்
கொண்டது,

கவசமணிந்தது, சிவனது ஏதோ ஒரு ரஹஸ்யமானது, அது எனக்கு இதம் புரியட்டும். (ஸ்துதித்ரயீ)

அருள் மொழிகள்

சிரவணம், மனனம் மற்றும் நிதித்யாஸனம் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுவதற்கு நான்கு தகுதிகள் தேவைப்படுகின்றன. அவை விவேகம் (பகுத்தறிதல்), வைராக்யம் (பற்றின்மை), ஸமாதி-ஷட்க-ஸம்பத்தி (மனவடக்கம் முதலிய ஆறு அருங்குணங்கள்) முமுகூத்வம் (ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற தீவிர ஆசை) என்பன.

—ஜகத்குரு சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ அபிநவ வித்யா தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள்

நீதிசதகம்

(மஹாகவி பரத்ருஹரி)

भग्न आशस्य करण्डपिण्डिततनोः म्लान इंद्रियस्य क्षुधा
कृत्वा आखुः विवरं स्वयं निपतितो नक्तं मुखे भोगिनः ।
तृप्तः तत् पिशितेन सत्त्वरं असौ तेन एव यातः यथा
स्वस्थाः तिष्ठत दैवं एव हि परं वृद्धौ क्षये च कारणं ॥

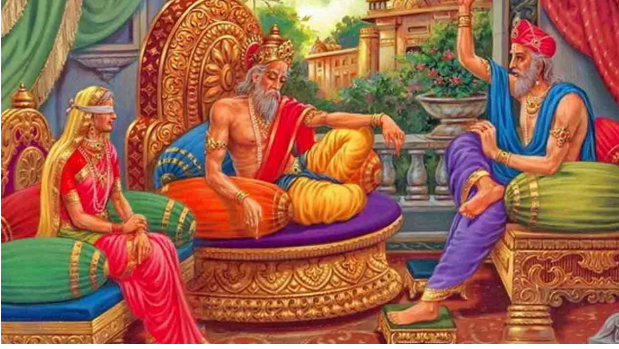
ப⁴க்³ன ஆஸஸ்ய கரண்ட³பிண்டி³ததனோ: ம்லான இந்த³ரியஸ்ய க்ஷுதா⁴
க்ரு³த்வா ஆகு²: விவரம்' ஸ்வயம்' நிபதிதோ நக்தம்' முகே² போ⁴கி³ன: |
த்ரு³ப்த: தத் பிஸிதேன ஸத்த்வரம்' அஸௌ தேன ஏவ யாத: யதா²
ஸ்வஸ்தா²: திஷ்ட²த தை³வம்' ஏவ ஹி பரம்' வ்ரு³த்³தௌ⁴ க்ஷயே ச காரணம்' ||

இரை விருப்பம் நிறைவேறாது பசியினால் வருந்தி புலன்கள் சோர்வுற்ற ஒரு எலி இரவில் ஒரு கூடையில் துளை செய்து உள்ளே நுழைந்து அங்கு ஏற்கனவே தங்கிய பாம்புக்கு இரையாகிறது. பாம்போ எலியை விழுங்கி பசியைத் தீர்த்துக் கொண்டதோடல்லாமல் எலிசெய்த துவாரம் வழியே ஸ்வஸ்த்தமாக வெளிச்செல்கிறது. இவ்வுலகில் முன்னேற்றத்துக்கும் அழிவிற்கும் தெய்வம் அல்லவோ ஒரே காரணம்.

(தைவ பத்ததி: (தெய்வச் செயலின் இலக்கணம்)

விதூர நீதி

आत्मनो बलमाज्ञाय धर्मार्थपरिवर्जितम् ।
अमलभ्यमिच्छन् नैष्कर्म्यात् मूढबुद्धिरिहोच्यते

॥

ஆத்மனோ ப்லமாஜ்ஞாய
தர்மார்த்²பரிவர்த்திதம் |
அமலப்⁴யமிச்ச²நைஷ்கர்ம்யாத்
மூட⁴பு³த்தி⁴ரிஹோச்யதே ||

மூட புத்தியுள்ளவன் என
இவ்வுலகில் கூறப்படுபவன்
தர்மம் அர்த்தம் இவைகளற்ற
தனது சக்தியை அறியாமல்
கிடைக்கக்கூடாத பொருளை

முயற்சி செய்யாமலே அடைய விரும்புகிறான்.

अशिष्यं शास्ति यो राजन् यश्च शिष्यं नशास्ति च ।

कदर्ये भजते यश्च तमाहुर्मूढचेतसम् ॥

அஸிஷ்யம்' ஶாஸ்தி யோ ராஜன் யஸ்ச ஶிஷ்யம்' நஸாஸ்தி ச |

கதர்யே பஜதே யஸ்ச தமாஹுர்மூட⁴சேதஸம் ||

ஓ அரசனே, மூட புத்தியுள்ளவன் என்பவன் தனக்கு சிஷ்யனாக இல்லாதவனை திருத்துகிறான், அவ்வாறே சிஷ்யனை திருத்தாமல் இருக்கிறான், தான் கூட தனது பொருளை அனுபவிக்காத, லோபியை உபாஸிப்பான். அவனையே உலகத்தவர்கள் மூட புத்தியுள்ளவன் எனக் கூறுகின்றனர்.

अर्थ महान्तमासाद्य विद्यामैश्वर्यमेव वा ।

विचरत्य समुन्नद्धः यः स पण्डित उच्यते ॥

அர்த² மஹாந்தமாலாத்³ய வித்³யாமைஸ்வர்யமேவ வா |

விசரத்ய ஸமுன்னத்³த⁴: ய: ஸ பண்டி³த உச்யதே ||

எவன் நிறம்ப பொருளை அடைந்தும் அதே போல் கல்வியையும் அதிகாரத்தையும் அடைந்தும் கர்வமில்லாமல் உலகில் பழகுகிறானோ, அவன் பண்டிதன் எனக் கூறப் படுகிறான்.

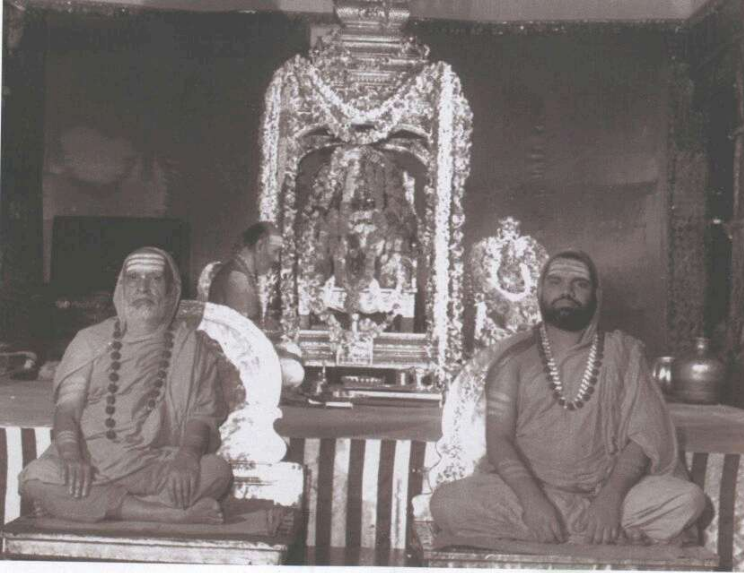
(தொடரும்.....)

ஆசார்யாளின் உபதேசங்கள்

(தக்ஷிணாம்னாய சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாசஸ்வாமிகள் அருளியது)

ஸ்ரீ சாரதா பீடமும் ஆசார்ய பரம்பரையும்

வேத உருவில் பகவான் நமக்கு தர்மத்தை அருளியுள்ளார். தர்மம் என்னவென்று நமக்குக் கூறியுள்ள அறிவுரைதான் வேதம். சிலர், "கடவுள் நம் முன் தோன்றுகிறாரா? நம் முன் வந்து அவர் ஏதாவது கூறுகிறாரா என்ன? கடவுளின் அருளுக்கு என்ன அர்த்தம்? பொது ஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்காகச் சிலர் கூறிய கூற்றாக

இவை தென்படுகின்றன" என்று வினவலாம். இந்த நவீன காலங்களிலே சில புத்திசாலிகள் இம்மாதிரியாகக் கூறலாம். கடவுளின் அருள் என்பது என்னவென்று நம் முன்னோர்கள் நமக்குத் தெளிவுபடக் கூறியுள்ளனர்.

(ஜகத்குரு சங்கராசார்யார் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ அபிநவ வித்யா தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள், ஜகத்குரு சங்கராசார்யார் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்)

மாடுகளை மேய்ப்பவன் தன் கையில் கோலுடன் மாடுகளை விரட்டுவது போன்று கடவுள் தோன்றுவதில்லை. நாம் நற்செயல் ஆற்றுவதற்குரிய பிரேரணையை பகவான் அருளுகிறார். நாம் செய்ய விரும்பும் எச்செயலுக்கும் ஓர் உள்ளுணர்வு நம்மை உந்துகிறது. அவ்வாறின்றி நாம் செயல்படுவதில்லை. இந்த உந்துதலை கடவுள் நமக்கு அருளுகிறார். அவன் அருளன்றி நற்செயல்கள் செய்வதிலே நாம் உந்தப்படுவது எங்ஙனம்? நாம் தீய செயல்கள் செய்யும்போது ஏற்படும் உந்துதலுக்குக் காரணம் என்ன? அதுவும் கடவுளால்தான் ஏற்படுகிறது. அவ்வாறானால். நாம் மிகவும் பெரிய நிலையில் வைத்துள்ள கடவுள், நம் பக்திக்கும் வழிபாட்டுக்கும் உரியவரான பகவான் நம்மை தீய செயல்கள் செய்ய ஏன் தூண்ட வேண்டும்? இதற்கு நம் சாஸ்திரங்கள் கூறுவது என்னவெனில், "புண்யோ வை புண்யேன கர்மணா பவதி பாப: பாபேன. "நாம் முற்பிறவியில் செய்த கர்ம பலன்களை அனுபவித்தே தீர வேண்டும். அதற்குரிய பிரேரணைகளை (நல்லதோ, கெட்டதோ) நமக்கு பகவான்

அளிக்கிறார். இதற்காகக் கடவுளை நாம் குற்றம் சாட்டவோ, நிந்திக்கவோ முடியாது.

இம்மாதிரியாக முற்பிறவியில் செய்த கர்மாக்களின் பலனை இப்பிறவியில் அனுபவிப்பது, இப்பிறவியில் செய்த கர்மங்களின் பலனை அடுத்த பிறவியில் அனுபவிப்பது என்ற இந்தத் தொடர்பு தொன்றுதொட்டே இருந்து வருகிறது. இந்த ஸம்சாரத்தின் தொன்மையை பகவான் வேதவியாஸர் தம்முடைய பிரஹ்ம சூத்திரங்களிலும், ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர் இந்த சூத்திரங்களுக்கான தம்முடைய உரையிலும் விளக்கியுள்ளார்கள், ஆகவே, ஸம்சாரமாகிற இந்தத் தொடர் ஓட்டத்திலே, ஒருவன் தனது செயல்களின் பலன்களை அனுபவிப்பது என்பது முறையற்றதாகவோ, சாஸ்திர விரோதமாகவோ ஆகாது. ஆகவே கடவுளின் அருளைப் பெற ஆர்வமாக உள்ள நாம், அந்த கடவுளால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள தர்மத்தின் கொள்கைகளைத்தான் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கடவுள் நமக்கு பகுத்தறியும் சக்தியைக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகவே அதைச் சரியான முறையில் உபயோகிப்பது நம் பொறுப்பாகும். அதைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தாவிடில் தவறு நம்முடையதேயாகும்

புராதன காலத்து முனிவர்கள் இதை ஓர் உதாரணம் மூலம் விளக்கியுள்ளார்கள். ஒரு தகப்பனார் தன் மகனுக்குப் போரில் பயன்படுத்துவதற்காக ஒரு வாளைக் கொடுத்தார். ஆனால், அந்த வாலிபன் அதை, கொடுக்கப்பட்ட நோக்கத்திற்காக, அதாவது விரோதியை எதிர்ப்பதற்காகப் பயன்படுத்தவில்லை. ஆனால், அந்த வாளைக் கொண்டு தன் கழுத்தையே வெட்டிக்கொண்டு விட்டான். இது யாருடைய குற்றம்? இது அந்த தகப்பனாரின் குற்றமா? அல்லது உரிய பயனுக்காக அந்த வாளை உபயோகிக்காத அந்த மகனின் குற்றமா? அவன் அதை உகந்த காரணத்துக்காக பயன்படுத்தாமல் தவறான முறையில் உபயோகித்து தனக்கே அழிவை தேடிக்கொண்டு விட்டான். அது போன்று தர்ம நெறியைப் பின்பற்றுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பகுத்தறிவைச் சரியான முறையில் உபயோகித்துப் புனித நூல்களிலே கூறப்பட்டுள்ள அறிவுரைகளைப் புரிந்துகொள்ளாமல், நமக்கே நாம் தீங்கு செய்து கொள்வோமேயானால் அது யாருடைய குற்றம்? "உயிருள்ளவரை வாழ்க்கையை நன்கு அனுபவி; கடன் பட்டாகினும் நெய்யைப் பருகு" என்று வாழ்க்கை நடத்தி, நம்முடைய செயல்களை யாரும் கவனிக்க மாட்டார்கள் என்று எண்ணி நம்மை நாமே ஏய்த்துக் கொள்வோமானால் அதற்கு யார் பொறுப்பாளியாவார்கள்? ஆகவே, மனிதன், கடவுளால் அருளப்பட்ட இந்தப் பகுத்தறிவின் சக்தியால் தன் செயல்முறைகளைத் தீர்மானித்து, நம் முன்னோர்கள் தர்மநெறியை நம்முடைய நன்மைக்காகத்தான் வகுத்துள்ளார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் அவர்களது அறிவுரைகளைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும்.

(தொடரும்....)

துர்க்கா ஸூக்தம்

(தைத்திரீய ஆரண்யகம், 4.10.2)
விளக்கம் மட்டும் இங்கு பார்க்கப்படும்

6. ஓ அக்கினிதேவனே!,
வேள்விகளில்
புகழ்ப்படுகின்ற நீ எங்கள்
ஆனந்தத்தை
அதிகரிக்கிறீர்கள். வேள்வி
செய்பவர்களுள்
பழையவனாகவும்
புதியவனாகவும் நீ
இருக்கிறாய். உனது வடிவாக
இருக்கின்ற எங்களுக்கு
மகிழ்ச்சியைத்தருவாய்.
எங்களுக்கு எப்பொழுதும்
எல்லா பக்கங்களிலிருந்தும்
நன்மையைக் கொண்டு வந்து
சேர்ப்பாய்.

(ஐகத்குரு சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்,
துர்க்காம்பாள் கோயிலில் பூஜை செய்கிறார்கள், சிருங்கேரியில்)

7. ஓ அக்கினிதேவனே! நீ பாவம்
கலவாதவன், எங்கும்
நிறைந்தவன். ஏராளம்
பசுக்களுடன் கூடிய
செல்வத்தைப் பெற்று,
பேரானந்தம்
அனுபவிப்பதற்காக நாங்கள்
உன்னைப் பின்தொடர்கிறோம்.
விஷ்ணு உருவான தேவியிடம்
நான் கொண்டுள்ள பக்திக்காக,
உயர்ந்த தேவருலகில்
வாழ்கின்ற தேவர்கள் இந்த
உலகில் எனக்கு மகிழ்ச்சியைத்
தரட்டும்!

(ஐகத்குரு சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ ஸந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ விதுசேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகள்,
துர்க்காம்பாள் ரதோற்ஸவத்தில், சிருங்கேரியில்)

ஓம் காத்யாயனி தேவியை அறிந்துகொள்வோம். அதற்காக அந்த
கன்னியாகுமரி தேவியை தியானிப்போம். அந்த துர்க்கா தேவி நம்மைத்
தூண்டுவாளாக!

துர்க்கா ஸூக்தம் முற்றும்.

என்றும் புதியவர் ஐகத்தூரு சங்கராசார்யார் ஸ்ரீமத் அபிநவ வித்யா தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்

முன்னுரை

இந்த சுலோகம் குறிப்பிடும் பண்புகளையும் அவற்றின் பல்வேறு கூறுகளையும் ஆராய்ந்து, ஆசார்யாவின் ஆளுமைக்கும் இவற்றுக்கும் உள்ள தொடர்பை, அவருடைய வாழ்கையில் நடந்த சில சம்பவங்களின் வாயிலாக இந்நூலில் கூறவுள்ளோம். இந்த சுலோகத்திற்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு இருக்கிறது. அது என்னவென்றால், ஆசார்யானைக் குறிக்கும் ஒவ்வொரு சொல்லும் பல விதமாகப் பொருள் தந்து ஆசார்யாளிடம் அமைந்திருந்த (விவேகம் முதலிய) குணங்கள் அவருடைய வயது, ஆசீரமம், மற்றும் அவர் வகித்த பொறுப்புகள் போன்றவற்றிற்கேற்ப வெவ்வேறு கூறுகளாக வெளிவந்த வகையைச் சிந்திப்பவர்க்கு நன்கு புலப்படுத்துகிறது. இதனால், இந்த சுலோகம் ஆசார்யாளின் ஆளுமையின் பரிமாணங்கள் மட்டுமன்றி அவற்றின் பரிணாமத்தையும் காட்டுகிறது. சுலோகத்தின் இந்த சிறப்பு

அம்சத்தின் மூலமாக ஆசார்யாளின் பன்முகத்தன்மை கொண்ட ஆளுமையை இந்நூலில் நாம் விரித்துரைப்போம்.

(ஐகத்தூரு சங்கராசார்யார் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ அபிநவ வித்யா தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள், ஐகத்தூரு சங்கராசார்யார் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்)

இரண்டு விஷயங்களை நாம் இங்கே கூற வேண்டும். முதலாவது, இந்நூலில் நாம் ஆசார்யானின் வாழ்வில் நடந்தவற்றைக் காலவரிசைப் படுத்தவில்லை. சுலோகத்தில் இருந்து நாம் எடுத்த சொல்லின் பொருளுக்கு ஏற்றவாறு ஆசார்யாளின் வரலாற்றில் நடந்த நிகழ்வுகளை உதாரணங்களாகக் காட்டியிருக்கிறோம். சில சமயங்களில் அவை கால வரிசைப்படி அமையலாம்; பல சமயங்களில் அவ்வாறு அமையாமலும் இருக்கலாம். இரண்டாவது, ஆசார்யானின் குணங்களை விவரிக்கும் சொற்கள் பலவாறாகப் பொருள் தருகின்றன. உதாரணமாக, "தைர்யம்" என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம்; இதற்குப் பொதுவாகத் "துணிச்சல்" என்று பொருள் கூறலாம். ஆனால், இச்சொல்லிற்கு "மனவுறுதி" என்ற பொருளும் உண்டு. யோகம், மற்றும் வேதாந்த சாஸ்திரங்களில் மனவடக்கமும் புலனடக்கமும் உள்ளவன் "தீரன்" (தைர்யம் உள்ளவன்) என்று கூறப்படுகிறான். இதைத் தவிர வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பரம்பொருளைத் தம்மினும் வேறுபடாததாகப் பார்ப்பதே அச்சமின்மையாகக் (தைர்யமாகக்) குறிப்பிடப்படுகிறது. இவற்றுள் எந்தப் பொருள் சொன்னாலும், "தைர்யம்"

என்கிற இக்குணம் சமயத்திற்குத் தக்கவாறு ஆசார்யாளிடம் வெளிப்பட்டதை வரலாற்றில் பார்க்கிறோம். இந்த அம்சத்தையும் இந்த சுலோகத்தின் வாயிலாக அறியலாம்.

நூலின் இயல் வரிசை சுலோகத்தை ஒட்டியே அமைந்துள்ளது. முதல் இயலில் "விவேகம்" என்ற குணம் ஆசார்யாளிடம் எப்படி அமைந்திருந்தது என்பதைக் கூறுவோம். முதலில் இச்சொல்லிற்கு "எது சரி, எது தவறு என்பதைப் பகுத்தறியும் திறன்" என்று பொருள் கூறுவோம் இது ஆசார்யாளிடம் எப்படி வெளிப்பட்டது, இதற்கும் சாஸ்திரத்தின் விஷயத்தில் அவருக்கு இருந்த சிரத்தைக்கும் உள்ள தொடர்பு ஆகியவற்றை விவரிப்போம். அதன் பின், "விவேகம்" என்ற சொல்லிற்கு வேதாந்த சாஸ்திரம் கூறும் பொருளை எடுத்துக் கொள்வோம். இறுதியாக முழுமையான விவேகம் என்பது ஒரு ஜீவன்முக்தரிடமே வெளிப்படுகிறது என்பதைக் கூறுவோம்.

இரண்டாவது இயலில் "மஹாப்ரக்ளை" அதாவது "பேரறிவு" என்ற பண்பை ஆராய்வோம். முதலில் இதற்குக் கல்வியறிவு என்று பொருள் கொண்டு ஆசார்யாளின் கல்வித் திறன், கற்பிக்கும் திறன் ஆகிய இரண்டைப் பற்றியும் பேசுவோம். இரண்டாவதாக, ஆசார்யாளின் அறிவுத் திறன் அவர் முறையாகப் பயிலாத துறைகளிலும் சிறப்பாக விளங்கியது பற்றிப் பேசுவோம். ஆசார்யாளின் ஆளுமையில் தனிச்சிறப்புள்ள இந்தக் கூற்றை ஆராய்வதற்குக் கல்வி உளவியலாளர்களிடையே பிரபலமாக இருக்கும் இரண்டு கோட்பாடுகளை அறிமுகம் செய்வோம். "பல அறிவுத் திறன்கள் கோட்பாடு" (Theory of Multiple Intelligences) "முப்படி நிலை அறிவுத்திறன் கோட்பாடு" (Triarchic Theory of Intelligence) என்கிற இவ்விரண்டையும் ஆசார்யாளின் அறிவுத்திறனை விவரிப்பதற்குப் பகுப்பாய்வுக் கட்டமைப்புக்களாகப் பயன்படுத்துவோம். மூன்றாவதாக, "மஹாப்ரக்ளை" என்ற சொல்லிற்கு வேதாந்த சாஸ்திரத்தை ஒட்டிப் "பரம் பொருளில் நிலைத்திருக்கும் அறிவு" என்று பொருள் கொண்டு ஆசார்யாளின் ஜீவன்முக்த நிலையைப் பற்றிப் பேசுவோம்.

மூன்றாவது இயல் "தைர்யம்" என்ற குணத்தைப் பற்றியது. இச்சொல்லிற்கு முதலில் பொதுவான பொருளான "துணிவு" என்பதை எடுத்துக் கொள்வோம். துணிவிற்கும் மன உறுதிக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றி முதலில் பேசுவோம். அதன் பின் "தைர்யம்" என்ற சொல்லிற்கு "மன உறுதி" என்று பொருள் கொண்டு யோகம் மற்றும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் மன உறுதிக்கும் மனவடக்கம், புலனடக்கம் ஆகியவற்றிற்கும் கூறப்பட்டுள்ள தொடர்பை விவரிப்போம். இக்கூறுகள் ஆசார்யாளின் ஆளுமையில் எப்படி வெளிவந்தன என்பதைச் சொல்வோம். இறுதியாகப் பரம்பொருளை இரண்டற்றதாக அறிவதே அச்சமின்மை என்ற உபநிஷத் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஜீவன்முக்தரே உண்மையான தைர்யம் கொண்டவர் என்பதைச் சொல்வோம்.

(தொடரும் ...) மிக்க நன்றி : Centre for Brahavidya

நீதி மஞ்ஜரீ ஸ்ரீ ஞானானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் இயற்றியது.

அத்தியாயம் 1
நல் வாழ்க்கை

தன் துக்கத்தை மாத்திரம் நிவிருத்தி செய்துகொள்ள நினைத்தால் அந்த துக்கிகளிடம் போகாமலே இருக்கவோ அல்லது அவர்களை விட்டு விலகி விட வேண்டுமென்றோதான் தோன்றுமே தவிர, அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இராது. ஆகையால் இது கருணையாகாது. வாசலில் பிச்சைக்காரன் வந்து கத்துவது நமக்கு

ஹிம்சையாயிருக்கிறதென்ற காரணத்தினால் அவனுக்கு அரிசி

போடச் சொன்னால், அது கருணையால் அல்ல, "அவனை விரட்டு அல்லது கதவைச் சாத்து" என்றுகூடச் சொல்லத் தோன்றும். இதையும் கருணை என்று பாவித்தால் அக்கருணைக்கு விஷயம் நாமே தவிர அந்தப் பிச்சைக்காரன் ஆகமாட்டான். தன் விஷயமாயுள்ள கருணைக்குக் கருணை என்ற பெயரே பொருத்தம் ஆகாது.

நாம் ஒருவரிடம் ஸ்நேஹத்துடன் நடந்துகொண்டால் அவர் நம்மிடம் அன்புடன் இருப்பார். அதுபோலவே நாம் ஒருவரிடம் கருணையுடன் நடந்து கொண்டால் அவருக்கும் நம்மிடம் அன்பு ஏற்படும். தனக்காக இவர் சிரமப்படுகிறாரே என்று அனுதாபமும் ஏற்படும். இவ்விதம் மைத்ரீ, கருணை, இரண்டுமே மற்றவர்களுக்கு நம்மிடத்தில் ஸ்நேஹத்தை உண்டு பண்ணுமானதினால் இரண்டுமே மனச் சாந்தியடைவதற்கு முக்கியமான ஸாதனங்களாகும். இதற்கு விபரீதமாக நாம் மற்றவரிடம் மைத்ரீயோ கருணையோ இல்லாமல் மனதை வைத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கு நம்மிடம் ஸ்நேஹபாவனை ஏற்படவே ஏற்படாது. ஆகையால், மற்றவர்கள் நம்மிடம் ஸ்நேஹபாவனையுடன் இருக்கவேண்டுமென்று நாம் நினைத்தால், அதற்கு ஸாதனம் நம் மனதில் ஸ்நேஹத்தை வைத்துக் கொள்வதைவிட வேறு ஸாதனம் கிடையாது. இந்த தத்வத்தை மனதில் நன்றாகப் பதிவதற்காகப் பெரியோர்கள் ஒரு கதை சொல்வார்கள்.

(தொடரும் ...) மிக்க நன்றி : ஸ்ரீ ஞானானந்த பாரதீ க்ரந்த ப்ரகாசன ஸமிதி

श्रीवाणीस्तुतिः

ஸ்ரீ வாணீ ஸ்துதி

(ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்திர சேகர பாரதி மஹாஸ்வாமிகள் இயற்றியது)

नाणियः कारुण्ययुता सर्वजनार्ति क्षीणीकुर्वन्त्यम्बुजसंभूतहिता या ।
एणीदृष्टिं सर्वकलादां भजतां तां वाणीं वीणायुक्तकराब्जां कलयामि ॥

நாணீய: காருண்யயுதா ஸர்வஜனார்திம்' க்ஷீணீகுர்வந்த்யம்^{பு}ஜஸம்^{பூ}தஹிதா யா ।
ஏணீத்^{ரு}ஷ்டிம்' ஸர்வகலாதா^{ம்} ப^ஜதாம்' தாம்' வாணீம்' வீணாயுத்தகராப்^ஜாம்'
கலயாமி ॥

பெருங் கருணை கொண்டவள், மக்களனைவரின் துயரையும் குறைப்பவள், தாமரையில் தோன்றிய பிரும்மாவின் துணைவி, மான்விழியாளர், அவளை வணங்குபவருக்குக் கலை அனைத்தையும் வழங்குபவள். வீணையைத் தாமரை போன்ற கையில் ஏந்திய அந்த வாணியைத் த்யானிக்கிறேன். (1)

बोधात्मानं जीवपरैक्यं श्रुतिसिद्धं व्याख्यामुद्रापुस्तकरा या कथयन्ती ।
सच्चिद्रूपां शृङ्गपुरे तां निवसन्तीं वाणीं वीणायुक्तकराब्जां कलयामि ॥

போ^ததா^{ம்}தமாமம்' ஜீவபரைக்யம்' ஸ்ருதிஸித்^தம்' வ்யாக்^யாமுத்^{ரா}புஸ்தகரா யா
கத^யந்தீ ।
ஸச்சித்^{ரு}பாம்' ஸ்ரு^{ங்}க^{பு}ரே தாம்' நிவஸந்தீம்' வாணீம்' வீணாயுத்தகராப்^ஜாம்'
கலயாமி ॥

வேதத்தின் முடிவான ஜ்ஞான ஸ்வரூபியான ஆத்மாவையும் ஜீவனும் பரமாத்மாவும் ஒன்றே என்ற நிலையையும் முறையே ஜ்ஞான முத்ரையையும் புஸ்தகத்தையும் கையிலே ஏந்தியவளாக விளக்குபவள், பேரிருக்கையும் பேரறிவுமே வடிவானவள், வீணையைத் தாமரை போன்ற கையில் ஏந்தியவள் அந்த வாணியைத் தியானிக்கிறேன். (2)

कोशान् पञ्चाप्यात्मविभिन्नानवगम्य क्लेशान्यञ्चाप्यात्मविदोऽरं प्रविहाय ।
यां पश्यन्ति ज्ञानशरीरां हृदये तां वाणीं वीणा युक्त कराब्जां कलयामि ॥

கோஸான் பஞ்சாப்யாத்மவிபி⁴ன்னானவக்^{ம்}ய
க்லேஸான்^பஞ்சாப்யாத்மவிதோ^(அ)ரம்' ப்ரவிஹாய ।
யாம்' பஸ்யந்தி ஜ்ஞானஸரீராம்' ஹ்ரு^தயே தாம்' வாணீம்' வீணா யுத்த கராப்^ஜாம்'
கலயாமி ॥

ஆத்மாவை உணர்கின்றவர்கள் அன்ன-பிராண-மநோ-விஜ்ஞான-ஆனந்த கோசங்கள் ஆத்மாவிலிருந்தும் தனித்தவை என அறிந்து அவித்யா, அஸ்மிதா, ராகம், துவேஷம், அபிநிவேசம் என்ற ஐந்து கிலேசங்களையும் அறவே நீக்கி, தன் உள்ளத்தில் இவளை ஜ்ஞான வடிவினளாகக் காண்கின்றனர். அந்த தாமரை போன்ற கைகளில் வீணை ஏந்திய வாணியைத் தியானிக்கிறேன்.(3)

या ब्रह्माणं सृष्टवती पूर्वममुष्मै वेदान्सर्वान्बोधितवत्यात्मविमुक्त्यै ।

तामात्मप्रज्ञान विकासं चिदभिन्नां वाणीं वीणा युक्त कराब्जां कलयामि ॥

யா ப்³ரஹ்மாணம்' ஸ்ரு³ஷ்டவதீ பூர்வமமுஷ்மை
வேதா³ன்ஸர்வான்போ³தி⁴தவத்யாத்மவிமுக்த்யை |
தாமாத்மப்ரஜ்ஞான விகாஸாம்' சித³பி⁴ன்னாம்' வாணீம்' வீணா யுக்த கராப்³ஜாம்'
கலயாமி ॥

முன்னர் பிறும்மாவைப் படைத்து அவருக்கு வேதங்களனைத்தையும் போதித்தாள். பேரறிவுக்கு வேறாகாதவளும் ஆத்மஜ்ஞான மலர்ச்சியும் கையில் வீணை ஏந்தியவளுமான வாணியை ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடத் தியானிக்கிறேன்.(4)

येन्द्रादीनां बोधितवत्यात्मसतत्त्वं सन्देग्धुणां यक्ष इहायं क इतीमाम् ।

दिव्याकाराभासितविश्वं विधिजायां वाणीं वीणायुक्तकराब्जां कलयामि ॥

யேந்த்³ரா³னாம்' போ³தி⁴தவத்யாத்மஸதத்வம்' ஸந்தே³க்³த்⁴ரு³ணாம்' யக்ஷ
இஹாயம்' க இதீமாம் |
தி³வ்யாகாராபா⁴ஸிதவிஸ்வாம்' விதி⁴ஜாயாம்' வாணீம்' வீணாயுக்தகராப்³ஜாம்'
கலயாமி ॥

இந்த யக்ஷன் யார் என இவளைப்பற்றி சந்தேகப்பட்ட இந்திரன் முதலானோருக்கு ஆத்ம நிலையை விளக்கியவளும், தன் திவ்யமான வடிவொளியால் உலகை ஒளிமய மாக்கியவளும், பிறும்மனின் மனைவியும் வீணை ஏந்திய தாமரை போன்ற கைகளுள்ளவளுமான வாணியைத் தியானிக்கிறேன். (5)

आचार्येन्द्राः शृङ्गिरी यां वरचक्रे संस्थाप्याशेषानपि लोकान्परिपातुम् ।

नित्यं वस्तुं प्रार्थितवन्तः कृपया तां वाणीं वीणायुक्तकराब्जां कलयामि ॥

ஆசார்யேந்த்³ரா: ஸ்ரு³ங்க³க்³ரீ யாம்' வரசக்ரே ஸம்'ஸ்தா²ப்யாஸேஷானபி
லோகான்பரிபாதும் |

நித்யம்' வஸ்தும்' ப்ரார்தி²தவந்த: க்ரு³பயா தாம்' வாணீம்' வீணாயுக்தகராப்³ஜாம்'
கலயாமி ॥

ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாத ஆசாரியர்கள் இவளை சிருங்க கிரியில் சிறந்த சக்கிரத்தில் நன்கு ஸ்தாபித்து உலகைக் காக்க எப்போதும் அங்கு கருணையுடன் தங்கியிருக்க வேண்டினார். தாமரை போன்ற கைகளில் வீணை ஏந்திய அந்த வாணியை உருவகப்படுத்திக் கொள்கிறேன். (6)

यस्याः प्राप्यै विप्रवरो वेदमधीते यज्ञादीनप्याचरति स्याच्च तपस्वी ।

तामप्राप्यां प्राकृतलोकैः सुरपूज्यां वाणीं वीणा युक्त कराब्जां कलयामि ॥

யஸ்யா: ப்ராப்த்யை விப்ரவரோ வேத³மதீ⁴தே யஜ்ஞாதீ³னப்யாசரதி ஸ்யாச்ச தபஸ்வீ
|

தாமப்ராப்யாம்' ப்ராக்ரு³தலோகை: ஸுரபூஜ்யாம்' வாணீம்' வீணா யுக்த கராப்³ஜாம்'
கலயாமி ॥

இவளை அடைய சிறந்த அந்தணன் வேதம் ஓதுகிறான். வேள்வி முதலியவற்றை முறைப்படி நடந்துகிறான். தவமியற்றுகிறான். பாமர மக்களால் நெருங்க இயலாதவளும், தேவர்களால் வழிபடப் பெறுபவளும் தாமரை போன்ற கைகளில் வீணையுடன் கூடியவளுமான வாணியைத் தியானிக்கின்றேன்.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண மாஹாத்ம்யம்

(வால்மீகி ராமாயணத்தின் சிறப்பு)

(ஸ்ரீ ஸ்கந்தபுராணம் உத்தரகண்டத்தில் நாரதர்-ஸந்தக்குமாரரிடையே நடந்த உரையாடல்)

அத்தியாயம் 2

நாரத - ஸனத்குமாரர் உரையாடல்; சோமதத்தன் சாபம் நீங்குதல்.

அந்த அந்தணன். ராக்ஷஸ உருவத்தையடைந்து, மிகவும் துன்பப்பட்டு, எப்போதும் பசி-தாகம் தணியாமலும், மகாகோபத்தின் பிடியில் சிக்கியவனாகவும் ஆனான்.

அவனுடைய சரீரம் தேய்பிறை இரவுக் காலம் போல் கருமையை அடைந்தது. பயங்கரமான தோற்றங்கொண்ட அவன், மக்கள் நடமாட்டமில்லாத காட்டில் சுற்றித் திரிந்தான். அவன் அங்கே பல்வகையான விலங்குகளையும், மனிதர்களையும், பாம்பு, தேள், பறவை, குரங்கு முதலியவற்றையும் பலவந்தமாகக் கைப்பற்றிப் புசித்து தன் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தான்.

வேதோத்தமர்களே!
அந்த பொல்லாத
அரக்கனின் செயலால்
ஏராளமான
எலும்புக்கூடுகள்,
செந்தீர் பெருகும்
உடல்கள், இரத்தம்
உறிஞ்சப்பட்ட
பிரேதங்கள்
ஆகியவற்றால் இந்த
மண்ணுலகம் மிகவும்
பயங்கரமாகத்
தோற்றமளித்தது. ஆறு

மாத காலத்திற்குள், நூறு யோஜனை பரப்பளவு கொண்ட அந்தப் பிரதேசத்தை நிர்மூலமாக்கிவிட்டு, பின்னர் வேறொரு காட்டுப் பகுதிக்குச் சென்றான், மிகவும் பயங்கரமான அந்த அரக்கன்.

அங்கேயும், நாள்தோறும் மனிதர்களைக் கொன்று புசித்து வந்தான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பேரச்சத்தைக் கொடுத்து வந்த அவன், அலைந்து திரிந்து சென்று கொண்டிருக்கும் போது, ஒரு சமயம் நர்மதை நதிக்கரையை அடைந்தான், அந்தச் சமயத்தில், கலிங்க நாட்டில் பிறந்தவரும். கர்கர் என்று பெயர் பெற்றவரும். அறநெறி வழுவாதவருமான ஓர் அந்தணர் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தார். தோளில் கங்கைநீரைச் சுமந்து கொண்டும். வாரணாசி விசுவநாதரைத்துதித்துக் கொண்டும், ஸ்ரீ இராமனுடைய திவ்விய

திருநாமங்களை கீர்த்தனம் செய்துகொண்டும், மிக்க மகிழ்ச்சியில் திளைத்தவராக அவ்விடத்தை அடைந்தார்.

அங்கு வந்து கொண்டிருக்கும் அந்த கர்க்கர் முனிவரை, ஸௌதாஸன் என்ற அந்த பயங்கர அரக்கன் பார்த்தவுடன், 'இன்று நல்ல உணவு கிடைத்தது' என்று தனக்குள் கூறிக்கொண்டு இரு கைகளையும் தூக்கிக்கொண்டு அவரை நோக்கிச் சென்றான். ஆனால், அவரால் கூறப்பட்ட பகவந்நாமாக்களைக் கேட்டதும் தொலைவிலே நின்றுவிட்டான். அந்த அந்தணரை அவனால் கொல்ல முடியவில்லை. திகைப்படைந்த அந்த ஸௌதாஸன் அவரைப் பார்த்து பின்வருமாறு கூறினான். பேரருளாளரே! பெரும்பேறு பெற்றவரே! தங்களுக்கு நமஸ்காரம் . இது என்ன, மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே! தாங்கள் கூறும் நாமங்களைக் கேட்டமாத் திரத்திலேயே, ஈவு-இரக்கமில்லாத அரக்கர்கள்கூட வெகுதூரத்திற்கு ஓடிப்போகிறார்களே! ஆச்சர்யம்! இதற்கு முன்னர், ஆயிரங்கோடி வேதியர்கள் என்னால் புசிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சந்தேகம் வேண்டாம். அந்தணரே! தங்களிடம் உள்ள பகவானின் திருநாமம் என்ற கவசம் பேராபத்துக்களிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றுகிறது. ஐயனே! அரக்கர்களாகிய நாங்கள்கூட பகவானின் திருநாமத் கேட்டவுடனே பரமசாந்தத்தை அடைகிறோம். எங்களால் பாவ செயல்களை செய்ய முடியவில்லை என்றால். அந்த நாமத்திற்குரியவனான அச்யுதனின் பெருமை எத்தகையது! அந்தனோத்தமரே! பேரருளாளரே! தாங்கள் பாசம்-வெறுப்பு முதலான குற்றங்களை முற்றிலுமாகக் களைந்தவர் என்பதில் எனக்கு சந்தேகம் இல்லை.

மிகவும் இழிந்த கொடிய இந்த நிலையிலிருந்து, இராமகதையின் மகிமையால் என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். மாமுனிவரே! முன்பொரு சமயம், நான் என் அலட்சியப்படுத்திவிட்டேன். அதன் பலனை அனுபவிக்கிறேன். பின்னர், நான் வணங்கிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டபின், என்னுடைய குரு, எனக்கு அருள்புரியும் விதமாக, பின்வரும் சொற்களைக் கூறினார்- முன்பு, வால்மீகி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட இராமாயணத்தை 'கார்த்திகை மாத வளர்பிறையில் மிகுந்த பகத்தியுடன் கேட்பாயாக. ஆசார்யர், மேலும் மங்களகரமான சொற்களைச் சொன்னார். இராமாயண கதாம்ருதம் ஒன்பது நாள் கேட்பது' என்ற மரபுப்படி கேட்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, பிறும்மத்தை அறிந்தவரே! பேரருள் பெற்றவரே! சகல சாஸ்திரங்களையும் சுற்றுத் தேர்ந்தவரே! அந்த புனிதமான இராமாயணக் கதையைச் சொல்லி, இப்போது செய்துவரும் பாவச் செயல்களிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

(தொடரும் .....)

ஐகக்குரு சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ கீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள், ஐகக்குரு சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ விதுசேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகள் அவர்களின் பொற்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கிறோம்